

Doktor Hnízdl a covid: Babišovi by pochcípál dobytek, kdyby se k němu choval jako k lidem. Cesta do řiti

- CZ24 News | 22. prosince 2020

ČESKO: Jeden z průkopníků české komplexní a psychosomatické medicíny ze sebe nenechá udělat pokusného králíka v kotci „hlavního vakcinologa“ Andreje Babiše, a očkovat se tedy nenechá. Možná přijde o vnější svobodu, tu vnitřní si vzít nedá. Doktor Jan Hnízdl srovnává nynější stav se stanfordským experimentem profesora Zimbarda z roku 1971. Mocní mohou ne-mocné dusit rouškami, držet je v izolaci, zakázat jim sociální kontakt, práci, vzdělávání, pohyb, zpěv, sdělil Hnízdl. Ne-mocní musejí poslouchat, nechat se testovat, hlásit čísla, podrobit se očkování. Experiment se vymkl kontrole. Z vězení se musíme osvobodit sami.

Trávíte celé dny v ordinaci s pacienty s úzkostmi, depresemi, s onkologicky nemocnými. Jak na ně koronavirový rok doléhá, zasahuje nějak do jejich potíží a musel jste k nim začít přistupovat jinak?

Pacientům vysvětluji, že za svoje zdraví si nesou zodpovědnost sami. Že se mají udržovat v dobré kondici, v psychické pohodě, zdravě jíst. To koronahysterie úplně převrátila. Žádná aktivní péče o zdraví se nenosí. Ze všech stran slyšíme, že musíme nosit roušky, dezinfikovat se, nechodit ven, s nikým se nestýkat, čekat na vakcínu. Právý opak toho, co prosazují. Právý opak toho, co je základem zdraví. K pacientům přistupuji stále stejně. Ve stávajících společenských podmínkách jim ale nemám co nabídnout. V těžce nemocné společnosti nemohou žít zdraví lidé. Na tom žádný doktor, žádná vakcína nic nezmění.

Dá se ze vzorku vašich pacientů usuzovat, jaké psychické následky může mít na obyvatelstvo koronavirus, ať už samotný jako zdraví ohrožující, či jako všudypřítomné téma?

Není vůbec dokázáno, že by koronavirus způsoboval větší škody než chřipka. Škody způsobené represivními opatřeními jsou oproti tomu obrovské. K vyššímu počtu zemřelých v říjnu a listopadu nepochybně přispělo i zhoršení dostupnosti a kvality lékařské péče, obava lidí s vážnými chorobami chodit k lékaři, lékařské konzultace po telefonu, zahlcení zdravotnických zařízení pozitivně testovanými. Tedy samotná represivní opatření. Strach a stres, který média permanentně šíří, mají zničující vliv na lidské zdraví. Podlamují imunitu. To je ověřený fakt. Pojednává o něm vědecký obor psychoimunologie. Všude se píše o tom, kolik lidí zemřelo „s“ covidem. Nikoho nezajímá, kolik lidí zabije stres z toho, že přišli o práci, firmu, naději, budoucnost. Do práce chodím kolem dětského hřiště. Vystrašené učitelky tam hlídají děti ze školky. Všichni v rouškách, i když už venku snad být nemusejí. Je mi z toho smutno. Nejenže děti vdechují vydýchaný vzduch a zpětně se infikují. Hlavně z nich ale vyrůstají ustrašení neurotici. Nárůst úzkostí, depresí, obsedantních poruch je obrovský. Na to zdravotnictví není vůbec připravené. Může nabídnout jen antidepressiva. Rodičům, učitelkám, dětem, nám všem.

Jak se česká společnost vyrovná s faktem, že mnozí lidé nebudou moci dále vykonávat svoji práci? Budou muset donekonečna dodržovat zákazy a omezení? Může nastat celonárodní společenská deprese a zhroucení životů desítek tisíc lidí?

Společenská situace nápadně připomíná stanfordský experiment profesora Zimbarda z roku 1971. Ten nechal v areálu univerzity vybudovat napodobeninu vězení. Na inzerát vybral 24 mladých mužů, polovinu přidělil losem roli „vězňů“, druhé polovině roli „dozorců“. „Dozorci“ dostali uniformy, dřevěné obušky a zrcadlové brýle. „Vězni“ haleny, kolem kotníků řetěz, spali na matraci, museli se hlásit přiděleným číslem. Už druhý den se dozorci začali uchýlovat ke stále častějšímu a krutějšímu trestání vězňů. Jeden z vězňů se psychicky zhroutil, pět dalších experiment opustilo. Když do simulované věznice pátý den dorazila Zimbardova přítelkyně Christine a uviděla zvěrstva páchaná na vězňích, přiměla Zimbarda experiment, který měl trvat dva týdny, ukončit. Experiment ukázal, že jednotlivec může snadno odhodit osobnostní charakteristiky, slušnost, laskavost, soucit, pokud je vystaven situaci, v níž je mu přidělena určitá role. Pokud dostane moc. Globální Zimbardo, jakási neviditelná ruka trhu, rozdělil lidi na mocné a ne-mocné. Mocní mohou ne-mocné dusit rouškami, držet je v izolaci, zakázat jim sociální kontakt, práci, vzdělávání, pohyb, zpěv. Ne-mocní musejí poslouchat, nechat se testovat, hlásit čísla, podrobit se očkování. Ten experiment se vymkl kontrole. Žádná Christine ho neukončí. Z vězení se musíme osvobodit sami.

Mezi nejvíce zasažené obory patří kultura. Prezident se nechal slyšet, že „umělci vytvořili svá nejkrásnější díla tehdy, když byli hladoví“. Zpěvák Janek Ledecký zareagoval, že nejsmutnější je, že se voličům Miloše Zemana tahle rétorika a tenhle postoj líbí, protože umělcům závidí svobodu a to, že se živí tím, co je baví. Nevzdálili se ale během pandemie umělci lidem tím, jak hlasití byli v nárcích na to, že přicházejí o peníze kvůli neuskutečněným vystoupením?

S Jankem Ledeckým jsem byl kdysi na jachtařské regatě v Chorvatsku. Jeho muziku mám rád. Fandím jeho dceři Ester. „Debilní opatření nebudu dodržovat, odehrál jsem ilegální koncert, covid měl i můj táta,“ prohlásil začátkem prosince. Dokonce veřejně podpořil naši petici lékařů proti covidovým opatřením. To mě potěšilo. Pak se mu něco přihodilo. S Danielem „Žito“ Landou představili „mobilní testování pro kulturní akce – Cesta ze tmy“. Lidé se před koncertem mobilem objednají na test, pokud jsou negativní, dostanou náramek a mohou si užít hudbu Ledeckého a Landy. To mě nepotěšilo. Chápu, že pánové chtějí hrát, musejí se žít. Když ale lidem usnadní přístup k testování, problém se nevyřeší. Budeme se dál točit v kole. Místo Cesta ze tmy bych to nazval Cesta do řiti. Žasnu, jakou šikanu a týrání si umělci, podnikatelé, hostinští a další nechají líbit. Lidé, kteří celý život o něco usilovali, budovali, platili daně, nekradli dotace. Prezident umělcům vzkáže, že hlad je nejlepší tvůrce. Šéf odborů Dufek vzkáže hostinským, že hospod je moc, ať zkrachují. To je na „pár přes roušku“.

Stejně jako v jiných evropských zemích jsme i v Česku zažili demonstrace proti covidovým opatřením a výzvy k jejich nedodržování. Ti, kteří měli jiný než vládní názor, byli umlčováni. Stojíte si stále za svou opakovanou kritikou médií, že o pandemii informují nevyváženě a slouží diktatuře strachu?

Pandemie by nebyla, nebýt médií. Každý, kdo přinášel uklidnění a naději, byl umlčen: profesor Žaloudík, profesor Pirk, docent Šmucler, autoři petice lékařů. Zelenou dostali šířitelé děsivých zpráv: biolog profesor Flégr, imunolog profesor Hořejší, biochemik profesor Konvalinka, šéf lékařů Kubek... říkám jim jezdci apokalypsy. S výjimkou doktora Kubka se s nimi osobně dobře znám. Na Jardu Flégra už je podaná žaloba pro šíření poplašné zprávy. Musím se ho zastat. Jarda je svérázný, ale není zlý. Život tráví v izolaci laboratoře, zkoumá parazity, povídá si s kocourkem. Shodou náhod se ocitl v centru pozornosti médií a začal pouštět hrůzu. Je mimo realitu. Netuší, jaký dopad mají jeho výroky na psychiku lidí. Neví, co činí. To se o profesoru Hořejším a prezidentu Kubkovi říct nedá. U nich jde o naprostou absenci empatie a projekci vlastního strachu. Profesor Konvalinka, protektor Karlovy univerzity, zase ve svých veřejných prohlášeních, volajících po masivním testování a očkování, cudně zamlčel, že je společníkem a členem dozorčí rady firmy Diana Biotechnologies, která podniká v testech na koronavirus.

Česká vláda bývá kritizována za chaotičnost přijímaných opatření, ale i za to, že její předseda Andrej Babiš až příliš podléhá veřejnému mínění a ve snaze zalíbit se změkčuje některé kroky navrhované epidemiology. Ale není ten chaos způsoben i tím, jak rychle se mění údaje o počtech nakažených?

Zpočátku jsem si myslel, že chaos je důsledkem neznalosti, momentu překvapení. Po deseti měsících jsem přesvědčený, že je záměrný. Jde o to, lidi zmást, vyděsit, aby nevěděli, kde jim hlava stojí, co platí, co neplatí, co se smí, co se nesmí. Pak je snadné s nimi manipulovat, zotročit je. Prostřednictvím permanentního strachu se podařilo navodit přesvědčení, že nás ohrožuje smrtící epidemie, proti které je potřeba bojovat. To je omyl. Úmrtnost na covid je u nás ve věku do 55 let srovnatelná s chřipkou, tedy 0,1 až 0,2 procenta. U malých dětí prakticky nulová. Průměrný věk lidí zemřelých „s“ covidem je 80 let. Muži se u nás dožívají v průměru 76, ženy 82 let. Pacienti zemřelí „s“ covidem žijí paradoxně déle, než je průměr. Nejde o epidemii koronaviru, ale o globální epidemii strachu. Nikdy v historii nebyla žádná nemoc věnována taková mediální pozornost. Přes deset měsíců nás bombardují zprávami o počtech nakažených, mrtvých, mrazácích, hromadných hrobech. Koronahysterie nestojí na reálných číslech nemocných, ale na pozitivních testech.

Růst, nebo naopak pokles pozitivních testů podle vás nesignalizuje, že se nákaza v populaci šíří více, nebo méně?

Antigenní ani PCR test vůbec nevypovídají o tom, že je člověk nemocný nebo nakažlivý. Jeho výpovědní hodnota je bez pečlivého vyšetření zkušeným lékařem nulová. Kdyby se přestali testovat zdraví lidé, pandemie skončí. Hlavní hygienička ČR Jarmila Rážová prohlásila, že „negativní výsledek antigenního testu znamená, že v době odběru nejste infekční. Nevylučuje ale nákazu v dalších hodinách po provedení testu. Je potřeba využít i možnosti opakovaného testování.“ Přeloženo do lidštiny to znamená, že: „Když jste zdraví a cítíte se dobře, můžete stejně onemocnět a cítit se blbě. Proto se musíte nechat testovat tak dlouho, až zjistíme, že jste nemocní a cítíte se blbě.“ To je pitomost roku. Kdyby cenu Česká hlava od Andreje Babiše nedostal za strašení veřejnosti imunolog profesor Hořejší, tak hlavní hygienička Rážová je žhavý kandidát. Nejrozumnějším přístupem by bylo lidi uklidnit, poradit jim, jak mají pečovat o svoji kondici a imunitu, virus nechat populaci jako jiné běžné virózy projít. Chránit jen ty skutečně vážně nemocné a ohrožené. Zdravé nechat v klidu pracovat a žít. To nelze připustit. Byznys založený na testování, sledování, očkování... by se zastavil.

Novinkou ve zvládání epidemie se stal protiepidemický systém (PES), podle jeho skóre se

řídí omezení. Je to konečně objektivní kritérium? Čeká nás vbrzku navzdory všem proticovidovým opatřením další lockdown? A je dobře, že si premiér Babiš dál ponechává rozhodující slovo?

Andrej Babiš tvrdí, že proticovidová opatření zabránila „tisícům mrtvých“. Pro to neexistuje jediný důkaz. Jsou to emotivní výkřiky. Když povím, že roušky, zavření škol, podniků, ekonomiky ani lockdown nezabránilo vůbec ničemu, má to stejnou výpovědní hodnotu. Koronaviru jsou vládní opatření ukradená. Navíc jsou tak chaotická, že je člověk ani nestačí sledovat. Než je stačí vláda vyhodnotit, lidé zpracovat, je všechno jinak. Část lidí zákazy dodržuje, protože se bojí koronaviru. Část proto, že se bojí, že je ti, co se bojí koronaviru, udají. Ti, co se nebojí a chovají normálně, jsou udáváni a napadáni těmi, co se bojí. Jsme v rukou nezodpovědných, bezohledných a bezcitných psychopatů. Babiš je podnikatel v zemědělství. Kdyby se k dobytku choval tak, jako se chová k lidem, tak mu většina stáda pochcípá. Navíc je pořád trestně stíhaný. Každý, kdo přijme funkci v jeho vládě, se stává spolupachatelem. Včetně novopečeného ministra zdravotnictví. Jeho PES je neuvěřitelně pitomý. Náš kříženec Skip má víc rozumu.

Podle PSA se restriktivní opatření řídí počtem nakažených, pozitivně testovaných. Ministerstvo zdravotnictví přiznává, že testy jsou ve 20 až 40 procentech falešně pozitivní, jen ty nejkvalitnější mají v laboratorních podmínkách chybovost čtyři procenta. I kdyby to bylo jen 20 procent, je to také dost. Většina chyb se ale hlavně nikdy nezjistí. Nedávný případ fotbalové Slavie je špičkou ledovce. Celý kádr byl dvoukolově testován běžnými testy. Sedm hráčů bylo pozitivních. Celý tým šel do karantény. Vedení Slavie se to nezdálo a nechalo udělat kontrolní odběry v Národní referenční laboratoři. Ty byly negativní. Karanténa byla zrušena. Z toho plyne, že každý pozitivní test by měl být přezkoumán – odběry v referenční laboratoři, zkušeným lékařem, dřív, než se sáhne k represí. Kdo má ale takové možnosti jako Jarda Tvrdík? Kolik firem, škol, divadel, galerií, sportovišť je zavřených zbytečně? Spisovatel Honza Tománek zveřejnil na svém blogu výpočet statistika, který spočítal, že kdyby žádný koronavirus neexistoval a testovalo se tak masivně, jako se testuje, nikdy se nemůžeme dostat na lepší než druhý stupeň PSA. Vždycky bude důvod k omezením. Blatného PES nemá rád lidi.

Může covid-19 a vše, co s ním souvisí, způsobit změny v chování a uvažování lidí? Třeba příklonem k duchovnějším či alespoň skromnějším životním stylům a tím, že přestanou tolik lpět na majetku a pohodlném životním stylu? Nebo ani pandemie myšlení výrazně většiny společnosti u nás ovlivnit nedokáže?

Covid je zástupný problém. Skutečný problém je ničení životního prostředí, přelidnění, nekonečný ekonomický růst, nekonečná spotřeba, migrace, vyčerpání energetických zdrojů, nedostatek pitné vody, klimatické změny, zadlužení. Protože si s tím globální vůdci nevědí rady, využili koronavirus k odvedení pozornosti. Bojují proti problému virtuálnímu, aby nemuseli řešit problém reálný. Jako Don Quijote. Návrat do původního stavu není ani možný, ani žádoucí. Líp už bylo. Může být už jen jinak. Pokud bychom koronavirus využili k zastavení se, zklidnění, omezení spotřeby, péči o životní prostředí, k vzájemné pomoci, bylo by to skvělé. Obávám se, že globální vůdci a většinová společnost o něco takového ani neusilují, ani nestojí. Argument, že musíme nechat testovat, zavírat a očkovat, protože to dělají v jiných zemích, neberu. Když někde propadnou panice, neznamená to, že jí musíme propadnout taky.

Vy sám se necháte očkovat, jakmile to bude možné?

Vakcína je prezentována jako spása. Tlak na očkování je obrovský. Vakcína je upečená horkou jehlou. Jde o typ mRNA (v přípravě je i vakcína genová vektorová), který tady nikdy nebyl. Farmaceutické firmy odmítají nést zodpovědnost za nežádoucí účinky. Očkování má být dobrovolné. Ten, kdo ho podstoupí, bude ale podle plukovníka Prymuly odměněn „bonusem“ v podobě zproštění povinnosti nosit roušku, bude mít s covid pasem volnost pohybu. To je brutální manipulace. V médiích se

objevila zpráva, že vakcínou od Pfizeru se už nechali očkovat Alžběta II. a izraelský premiér Netanjahu. Bavit jsem se o tom s bývalým manažerem farmaceutické firmy. Řekl, že to nemám brát vážně. Možnosti marketingu a manipulace jsou netušené. Firma si může koupit celebrity, která se nechá demonstrativně očkovat, v injekci je přitom placebo. Pro veřejnost je to ale důkaz, že je vakcína bezpečná. Tím netvrdím, že se Alžběta II. a premiér Netanjahu nenechali skutečně očkovat. Jen že ta možnost existuje.

Hlavní hygienička Rážová se v reportáži CNN Prima News vyjádřila, že lékař, který bude očkovat, zaznamená dotyčného do elektronického registru a vznikne povinná studie. Jakmile uplyne nějaká doba po očkování, odebere se naočkovanému krev, bude se zjišťovat množství protilátek a účinnost vakcíny. To tu ještě nebylo. Vždycky se nejdřív provedla studie, a teprve když se prokázala bezpečnost léku, bylo možné ho podávat. Teď se začne rovnou očkovat a pak se uvidí, co to s lidmi udělá. Koronavirem jsem v klidu prošel, imunitu mám. Očkovat se nenechám. Nenechám ze sebe udělat pokusného králíka v kotci hlavního vakcinologa Andreje Babiše. Možná přijdu o vnější svobodu. Tu vnitřní si nedám vzít.

Blíží se Vánoce a jejich duchovní a psychologický aspekt mnohé vystaví výzvam. Nemusejí se dostat za svými příbuznými, kteří se budou bát nákazy. Budou zavřené restaurace. Většině se letos navíc nedařilo ekonomicky. Jak tyto Vánoce „zachránit“, co se dá vymyslet?

Čas petic a poslušnosti skončil. Nastal čas neposlušnosti a vzdoru. Nesmíme se dál nechat manipulovat a strašit. Nesmíme si nechat zakázat radost, zakázat žít. Nejen na Vánoce je potřeba vypnout zprávy, jít do přírody, scházet se s přáteli, podat si ruce. Otevřít hospody, obchody, sportovní areály, kulturní zařízení, kostely, školy. Nečekat, až nám to nějaký vládní psychopat dovolí. Do nového roku přeji zdraví bez roušky, bez odstupů, bez dezinfekce, bez testování, bez vakcíny.

Zdroj: <https://www.parlamentnilisty.cz/>